

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATÉREA DISCRIMINĂRII Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 165
din 27.02. 2008

Dosar nr: 600/2007

Petiția nr: 11.476 din data de 05.10.2007, completată prin adresa nr.14.009/02.11.2007, 14.963/09.11.2007 și 16.114/20.11.2007.

I. Petent: D S , cu domiciliul ales în

Obiect:

Discriminare produsă ca urmare a aplicării prevederilor OG nr. 27/2002 și Legea nr. 544/2001.

Modalitatea discriminatorie de soluționare a petițiilor de către Senatul României, Camera Deputaților, Administrația Prezidențială, Curtea Constituțională, Primăria Sectorului 4 București, Agenția Națională a Funcționarilor Publici și Prefectura municipiului București.

III. Procedura de citare.

Prin emiterea citației cu nr. 11.860 din data de 10 10 2007, pentru data de 22.11.200, au fost îndeplinite cerințele legale.

La termenul fixat nu s-a prezentat petentul.

Prin adresa nr.14.009/02.11.2007 petentul a precizat că „nu acceptă invitația”.

IV. Susținerile părților

- A. Petentul, D S , sesizează consiliul cu privire la următoarele aspecte:
1. Fiind obligat să rezolve două probleme ale asociației de proprietari din imobilul în care locuiește a intrat în relații cu instituțiile mai sus menționate (Senatul României, Camera Deputaților, Administrația Prezidențială, Curtea Constituțională, Primăria Sectorului 4 București, Agenția Națională a Funcționarilor Publici și Prefectura municipiului București).
 2. În urma acestor relații a ajuns la concluzia că „neajunsurile din legi” sunt mai dăunătoare decât „lacunele din aceste legi”.
 3. În opinia sa petentul apreciază că legile și regulamentele , prin concepția și structura lor, trebuie să împiedice posibilitatea oricărei discriminări.
 4. Structura petiției:
 - 4.1. Regulamentele Parlamentului și ale Președintelui României nu stipulează condiții de calitate pentru răspuns la petiții.

4.2. Nu este recunoscut dreptul la „recurs”.

4.3. Autoritățile consultate pentru emiterea unor opinii (Primăria Sectorului 4 București, Agenția Națională a Funcționarilor Publici și Prefectura municipiului București) cu privire la aspectele sesizate au răspuns petentului în mod formal.

4.4. Legile criticate sunt centrate pe instituțiile statului nu și pe cetățean.

4.5. Cetățeanul nu este inclus în rândul persoanelor îndreptățite să facă sesizări legale. Propunerile sale nu sunt analizate și disprețuite. Se exemplifică prin faptul că, pentru o inițiativă legislativă sunt necesare 100.000 de cetățeni sprijinitori, față de un grup de VIP parlamentari.

4.6. Cetățeanul este obligat să accepte „răspunsuri legale” în loc de „soluții”.

Sinteza solicitării petentului este justificată, în opinia sa, de faptul că legislația criticată are la bază „răspunsul legalist” și care permite discriminarea „cetățeanului defavorizat” în raport de „funcționarul favorizat”.

V. In drept.

Având în vedere:

1. prevederile art. 7 din **Declarația Universală a Drepturilor Omului** potrivit căruia: „Toți oamenii sunt egali în fața legii și au dreptul fără deosebire la o protecție egală a legii. Toți oamenii au dreptul la o protecție egală împotriva oricărei discriminări care ar încălca prezenta Declarație și împotriva oricărei provocări la o astfel de discriminare.”

2. **Constituția României**, art.51 și 52 referitoare la Dreptul de petiționare și Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică.

3. art. 2 alin. 1 din **O.G.137/2000**, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, forma republicată, constituie discriminare “orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

Colegiul Director se raportează și la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75).

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European

Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91) .

Colegiul director reține ca, pentru ca o faptă să poată fi calificată ca fiind faptă de discriminare trebuie să îndeplinească, cumulative, mai multe condiții, după cum urmează:

- Existența unui tratament diferențiat manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile).

- Existența un criteriu de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: rasă, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.

- Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;

- Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

În cauza dedusă soluționării și potrivit art. 18 (1) din OG nr. 137/2000 privind părevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, conform cărora: "Consiliul este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul sau de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării", Colegiul director apreciază că problematica suspusă analizei vizează mai mult domeniul armonizării legislative, motiv pentru care va dispune realizarea unui studiu de specialitate iar rezultatele acestuia să fie utilizate în cadrul activității de avizare legislativă.

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

Având în vedere motivele expuse mai sus, Colegiul Director constată că nu se întrunesc cumulativ elementele constitutive ale faptei de discriminare, prevăzute de art. 2 din O.G. nr.137/2000.

Având în vedere considerentele reținute de Colegiul Director, în temeiul art. 20 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Aspectele sesizate prin prezenta petiție nu constituie fapte de discriminare potrivit O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.
2. Prezenta hotărâre se va comunica în termen legal părților.
3. Cu privire la incidența aspectelor sesizate, raportate la principiul nediscriminării, Direcția juridică va realiza un studiu de specialitate.

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal, potrivit Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC

COMSA CORINA NICOLETA

DEZIDERIU GERGELY

HALLER ISTVAN

IONIȚĂ GHEORGHE

PANFILE ANAMARIA

TRUINEA ROXANA PAULA

Data redactării 10. 03. 2008

